

Nedělní liturgie

14.4.2019 – květná neděle - C

Průvod s ratolestmi: Lk 19,28-40

Ježíš vstupuje do Jeruzaléma jako očekávaný král. Zvolání „Požehnaný...“ je citace mesiánského Žalmu 118. Jde o faktické provolání Ježíše králem. Ježíš šel vzhůru do Jeruzaléma.

Když se přiblížil k Betfage a Betánii u hory, která se jmenuje Olivová, poslal napřed dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do protější vesnice. Jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na kterém ještě neseděl žádný člověk; odvažte ho a přiveďte! A kdyby se vás někdo zeptal: 'Proč ho odvazujete?', odpovíte mu takto: 'Pán ho potřebuje.'“

Ti, kdo byli posláni, odešli a našli všechno, jak jim to řekl. Když oslátko odvazovali, ptali se jich jeho majitelé: „Proč to oslátko odvazujete?“

Odpověděli: „Pán ho potřebuje.“

Přivedli oslátko k Ježíšovi, přehodili přes ně pláště a vysadili na ně Ježíše. Jak se ubíral dál, prostírali mu na cestu své pláště. Když už se blížil ke svahu Olivové hory, začal celý zástup učedníků radostně a hlasitě chválit Boha za všechny zázraky, které viděli na vlastní oči, a provolávali: „Požehnaný, který přichází jako král ve jménu Páně! Na nebi pokoj a sláva na výsostech!“

Někteří farizeové ze zástupu na něj volali: „Mistře, zakaž to svým učedníkům!“

Odpověděl: „Říkám vám: Budou-li oni mlčet, bude křičet kamení.“

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí, věčný Bože, tys nám poslal svého Syna: stal se člověkem, ponížil se a byl poslušný až k smrti kříže; dej, ať také my za všech okolností konáme tvou vůli, abychom tvého Syna následovali a měli účast na jeho vzkříšení. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého...

1. ČTENÍ

Izaiáš od 49. kapitoly předkládá texty o „služebníku Hospodina“. V nich mluví o jeho utrpení, ponížení, ale také vítězství. Slova se naplní v událostech dnešního evangelia.

Iz 50,4-7 I

Pán, Hospodin, mi dal dovedný jazyk, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem. Každé ráno mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníka.

Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou.

Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben.

ŽALM 22

Do 22. verše vypráví žalm o opuštěnosti a pronásledování. Ale od 23. verše se vše obrací – přichází Boží vysvobození. Tuto píseň Ježíš začal recitovat na kříži („Bože můj, proč jsi mne opustil?“). Ale dokončil ji až nedělního rána...

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Posmívají se mi všichni, kdo mě vidí, – šklebí rty, pokyvují hlavou: – „Spoléhal na Hospodina, ať ho vysvobodí, – ať ho zachrání, má-li ho rád!“

Obkličuje mě smečka psů, – tlupa zlosynů mě svírá. – Probodli mi ruce i nohy, – spočítat mohu všechny své kosti.

Dělí se o můj oděv, – losují o můj šat. – Ty však, Hospodine, nestůj daleko, – má sílo, pospěš mi na pomoc!

Budu vyprávět svým bratřím o tvém jménu, – uprostřed shromáždění budu tě chválit. – „Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho, – slavte ho, všichni z Jakubova potomstva, – boj se ho, celé Izraelovo plémě!“

2. ČTENÍ

Jde o hymnus, který je klíčovým novozákonním textem. Všimněme si spojení „sám sebe se zřekl“ (doslova zmařil, oloupil), které vyjadřuje nejhlubší Kristovo sebevydání pro nás.

Flp 2,6-11

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.

Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Kristus byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno.

EVANGELIUM - pašije Lk 22,14 – 23,56.

K ZAMYŠLENÍ

Čteme zásadní texty křesťanství, které volají po naději, úžasu a víře. Nelze uchopit všechny myšlenky bohatého obsahu. Ale lze se nechat oslovit jednou ze skutečností. Například si všimněme kratičké věty: „Lid stál a díval se.“ Co je to za reakci? Není řeč o nás?

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 15.4.

Iz 42,1-7

Jan 12,1-11

Láska přece nehledí na peníze! Opravdovost, projevení citů (ať to stojí, co to stojí!) kéž je nám v církvi vzorem.

ÚTERÝ 16.4.

Iz 49,1-6

Jan 13,21-33.36-38

Všimnu si Ježíšova taktu při označení zrádce. I toho, jak dokázal Pán uzemnit Petrovo nadšení. Ježíšův cit ať je vzorem i pro nás, kdykoli musíme napomínat...

STŘEDA 17.4.

Iz 50,4-9a

Mt 26,14-25

Kéž slavení eucharistie prožívám jako stolování s Pánem! Má věrnost a láska ať nahradí zradu a nelásku mnohých.

TVRTEK 18.4. Zelený čtvrtek

Ex 12,1-8.11-14

1 Kor 11,23-26;

Jan 13,1-15

Chci svým životem docenit dar Kristova Těla tak, abych se proměňoval v to, co jím a piji. On sám mi v této proměně pomáhá. Nechci mu klást překážky!

PÁTEK 19.4. Velký pátek

Iz 52,13 – 53,12

Žid 4,14-16; 5,7-9

Jan 18,1 – 19,42

Pro jeho poslušnost jsem spasen, zachráněn! Nevzpouzím se jeho lásce, jeho záchraně? Jeho „vroucí modlitby“ maří totiž často naše lhostejnost...

SOBOTA 20.4.

Gn 1,1 – 2,2; Gn 22,1-18;; Ex 14,15 – 15,1; Iz 54,5-14; Iz 55,1-11; Bar 3,9-15.32 – 4,4; Ez 36,16-17a.18-28; **Epištola Řím 6,3-11**

Mk 16,1-7

Ponoření do vody, která umývá, je příslibem nového života. Mohu začít nově žít už od této chvíle. Ve sjednocení s Jeho osudem, tedy i s nadějí na vzkříšení!

NEDĚLE 21.4.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Sk 10,34a.37-43

Kol 3,1-4

Jan 20,1-9